

політичне середовище (122 місце зі 126 досліджених країн), регуляторне середовище (78 місце), бізнес-середовище (100 місце). Проблеми з розвитком інфраструктури стосуються інформаційних і комунікаційних технологій (69 місце), загальної інфраструктури (89 місце) та екологічної стійкості (115 місце). Недостатній розвиток ринку обумовили умови кредитування (84 місце) та рівень інвестування (115 місце [2]. Європейське інноваційне табло демонструє відставання України у 2017 році по показникам «Інноваційне середовище» (4,1% від ЄС), «Зв'язки» (9,5% від ЄС) та «Інтелектуальні активи» (13,3% від ЄС). У відповідності до класифікації країн за ефективністю інновацій Україна у 2017 році була віднесена до категорії «Повільні інноватори», які мають відносну продуктивність в 2017 р. нижчу 50% від середнього показника ЄС у 2017 році (показник України – 27,8% від ЄС) [3].

Висновки. Для зміцнення позицій України у світових інноваційних рейтингах та зростання інноваційної активності її регіонів необхідно забезпечили подолання слабких ланок за рахунок акумуляції зусиль щодо якісного використання наявного інноваційного потенціалу шляхом: вдосконалення інноваційного законодавства у напрямі чіткого визначення і структурування цільових пріоритетів, використання програмно-цільового підходу до стратегічного планування інноваційної діяльності, надання цілісного характеру управлінню національною інноваційною системою, оптимізації податкової політики у питаннях стимулювання інноваційної діяльності, розвитку партнерських взаємовідносин між Україною та ЄС, запровадження нових підходів до фінансування науково-дослідних робіт і інновацій, подолання відокремлення науки та освіти від економічної практики.

Список використаних джерел:

1. Bloomberg Innovation Index 2018 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.bloomberg.com/news/articles/>
2. The Global Innovation Index 2018 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.globalinnovationindex.org.
3. European Innovation Scoreboard 2018 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://ec.europa.eu/growth/industry/innovation/facts-figures/scoreboards_en

УДК 339.56.055

ОСОБЛИВОСТІ ЗОВНІШНЬОЇ ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ

Шостак А.О., магістр 2 курсу,

Науковий керівник: Попова Т.В., к.е.н., доцент

Таврійський державний агротехнологічний університет,

a.shostak13@gmail.com

Постановка проблеми. Розвиток зовнішньої діяльності є важливим чинником стабілізації економічної ситуації в Україні. Все більше підприємств виходять на зовнішні ринки в пошуках нових партнерів, інвесторів, ринку збуту товарів або сировинних ринків. Для України проблема оптимізації зовнішньої торгівлі має найважливіше значення, оскільки будуть створені можливості для успішних трансформацій в умовах включення в євроінтеграційні процеси.

Мета статті полягає у виявленні тенденцій зовнішньої торгівлі товарами в Україні та основних чинників її змін.

Виклад основного матеріалу. Однією з форм регулювання здійснення зовнішньоекономічної діяльності є зовнішня торгівля. Вона відіграє величезну роль у підвищенні економічного добробуту держави, поліпшенні рівня життя населення і зміцненні положення держави на світовій арені. Експортні та імпорتنі операції, як складові частини зовнішньої торгівлі є найважливішими джерелами одержання прибутку держави. Досягнення

максимальної ефективності експортних та імпорتنих операцій, а, отже, максимізація прибутку можлива тільки з використанням знань і досвіду, накопичених протягом тривалого часу.

Починаючи з 2012 р., в Україні загалом спостерігалось зниження зовнішнього обороту товарів. Проте з 2016 р. зафіксовано збільшення обсягів торговельного балансу. У 2017 році Україна найбільше експортувала товар з Дніпропетровської області (16,3%), Донецької області (10,2%), Запорізької області (6,9%) та м. Київ експортував за межі країни - 22,5% загального обсягу експорту. У 2017 році найбільшу частку імпортували Дніпропетровська область - 9,3%, Київська область - 6,9%, Донецька область - 4,1% та м. Київ - 40,0%.

Проведене дослідження показало, що основними групами зовнішніх чинників, що стримують розвиток зовнішньоекономічної діяльності підприємств, є чинники глобального середовища, фінансово-економічні, інституційні, політичні. Коментуючи основні з них, зауважимо, що ті чи інші впливи носять «міжгруповий» характер, оскільки формування економічної взаємодії і її середовища на міжнародному рівні визначається сукупним впливом різних чинників. Негативний вплив на стан зовнішньої торгівлі чинить також нестабільна політична ситуація в Україні, високий рівень корупції й недовіри до держави як гаранта виконання угод та контрактів, неформальні відносини між органами державної влади й бізнесом, лобіювання інтересів олігархічних кланів.

Висновки. Отже, виважена державна політика стимулювання експорту, організація оперативної роботи державних органів щодо активного просування української експортної продукції на зовнішні ринки та захист інтересів вітчизняних експортерів за кордоном зможуть зміцнити позиції України на світових ринках.

Список використаних джерел:

1. Про зовнішньоекономічну діяльність : закон України: офіц. текст: за станом на 11.08.2013 р.
2. Підвищення конкурентоспроможності економіки України [Електронний ресурс] / Офіційний сайт Національного інституту українсько-російських відносин. — Режим доступу: http://www.niurr.gov.ua/ukr/econom-/vzaem/rozdil_3-3.htm
3. Статистика зовнішньої торгівлі України [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>